

Kritika - A segítség (The Help)

2012 július 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A rasszizmusról szóló filmek mindig olyan témát szolgáltatnak Amerikában, amivel el? lehet huzakodni. Egyszer?en kajálja a jónép, szeretik a kritikusok és az ilyen filmek a díjátadókra lettek készítve. A Segítség központi témája nem feltétlenül a klasszikus értelemben vett rasszizmus, de az alapja kétségtelenül nem áll messze t?le.

Még mindig le lehet kötni a nézőt azzal, hogy szegény négereket mennyire elnyomták?

A 60-as években járunk egy Jackson nevű kisvárosban Amerikában. Skeeter most végezte el az egyetemet és a helyi lapnál kap munkát, mint háztartási rovatvezető. A helyi csajklub tagja, de furcsán néznek rá, mivel még nincs se gyereke se férje. Skeeter nagy álma, hogy író lehessen, ezért egy igen kényes témáról akar könyvet írni, amire felfigyelnek az emberek. Egy fekete cselédlányok történeteiből összeállított könyv ötletével rukkol el, ami akkoriban törvénytelennek számított, ráadásul a cselédek sem akarnak bajba kerülni. Skeeter azonban minden követ megmozgat a sikerért, így születik meg a segítség!

A film alap sztorija egész jó, ilyen szemzőből nem volt szerencsénk átélni azokat az időket. Remekül szemlélteti az akkori normákat, elvárásokat, szokásokat, és még ha nem is minden úgy volt, ahogy a vásznon látjuk, mégis elhisszük a történeteket. Az asszonyok viselkedése valami egészen frusztrálóan reális, persze szerencsétleneknek semmi dolguk nem volt a szájkaratén kívül akkoriban. Karaktereink tökéletesen elkülöníthetők: a fehér az értelmiség, ők beszélnek, járnak partikra, míg a feketék a saját vackukban élnek, egyébként a hét legtöbb napján a fehérek helyett végzik a házimunkát, vagy épp nevelik a gyereket! A kettő között van Skeeter, aki szépen ellavírozik a végletek között, de kissé beleszürkül a mezőnybe, hogy aztán elbukkanjon, amikor szükség van rá.

A Segítség a maga két és fél órás játékidejével nem egy rövid alkotás, néhány üresjáratról eltekintve viszont végig képes elérni, hogy a néző figyeljen rá. És akkor elérkeztünk ahhoz a bizonyos kérdésáradathoz, amire már az írás elején céloztam. Működik-e még ez a téma, nem lerágott csont-e, nem giccses és a könyökünkön jön ki? De igen, és mégsem! A Segítség pazar érzékkel hat az érzelmekre, kerüli az ömlengést és a teátrális dolgokat. Az utolsó harmadban azonban csúnyán elszalad vele a ló és átmegy totális giccsbe! Mindenáron meg akarja ríkatni a nézőt, holott ezt a reakciót a vásári eszközök kerülésével is el tudná érni. A szerelmi szál pedig egy újabb felesleges dolog, amit fogalmam nincs miért erőteltettek benne, csak elvonja a figyelmet a lényegről! Mégis azt kell mondom, hogy működik a film! Van hatása, képtelenség faarccal végignézni, együtt nevetünk, dühöngünk és könnyezünk a szereplőkkel.

Emma Stone-t eddig is bálványoztam, ezentúl sem lesz másként, remekel a csaj újfent. *Bryce Dallas Howard* karakterét legszívesebben addig ütöttem volna, amíg nem válik egy amorf felismerhetetlen bélsárrá. Ennél jobban már nem is méltathatnám a játékát. *Viola Davis* és *Octavia Spencer* a szenvedő felek és kétségtelenül brillíroznak. *Jessica Chastain*t érdemes még kiemelni, aki ebben az évben mutatta meg magát a nagyközönségnek és remek volt látni ezúttal egy bugyuta, de annál bájosabb lány szerepében.

Mit kell tudni a Helperről? Egy új meglátásba helyezi a rasszizmus-központú filmeket, műfajt viszont nem újít. Tanulságos, néhol szórakoztató, érzelmes és mindenekelőtt jó filmről van szó. Vannak hibái, de hiába giccses, hiába hatásvadász és hiába akar mindenáron megríkatni, van benne annyi erő, hogy megálljon a saját lábán. Nem fogom tőle jobban sajnálni a feketéket, nem fogok másként tekinteni rájuk, mert nekem nem ezen volt a lényeg. A Segítség sokkal inkább egy ügyes tanmese az emberi összetartás erejéről, az pedig nem bűrszín kérdése.

Összegzés:

Színészek: 10/8,5

Zene: 10/7

Kategórián belül: 10/7,5

Végtétele: 75%

Swarm - <http://filmfreak.freeblog.hu>

[Tweet](#)

Ajánló